

БЛАЖЕНА МАЙКА.

Съ езикъ приятенъ, кършенъ,
Какъ звучно ни приказвашъ,
Блажена майко наша,
Ти българка се казвашъ; —
Туй име свято мило,
Въ сѣрдца ни се е впило!

Ний знаемъ, майко драга,
Че ти си ни кърмила;
Милувки, ласки нежни,
Безброй си намъ дарила; —
Вседень съ душа си цѣла
Да растнемъ си ни пѣла

И какъ за насъ е гордостъ,
Че сила си ни дала,
Че духъ си чистъ народенъ
Съсѣбъ благостъ намъ посѣла,
Та съ тебе все живѣемъ,
За тебъ съ радостъ пѣемъ.

Затуй те, майко, любимъ
Съ прѣданостъ беззавѣтна;
И славимъ те сѣрдечно
Съ усмивка най-привѣтна; —
Тѣй крѣпнемъ денонощно
И бдимъ за тебе мощно.

И ето нашъ възгласъ е —
За паметъ тайна, вѣчна,
Съ дълбока вѣра свѣтла
И обичъ безупрѣчна: —
Ти, майко, всенародна,
Навѣкъ бди свободна!